centrum voor innovatie
en design
in Grand-Hornu

Programma **2026-2028**

Thomas Guillard, *Calebasses déformées par contraintes*, 2023 © foto Thomas Guillard

Naast het behoud en de promotie van het industriële erfgoed van Grand-Hornu organiseert het CID drie tentoonstellingen per jaar. Thematische tentoonstellingen behandelen actuele onderwerpen die de culturele en sociale fenomenen weerspiegelen die in het werk en onderzoek van nationale en internationale ontwerpers of architecten te zien zijn. Het CID besteedt bijzondere aandacht aan de ontwerpers van de Federatie Wallonië-Brussel, wanneer hun acties relevant zijn voor het thema. Daarnaast worden er ook monografische tentoonstellingen georganiseerd om een unieke en verdienstelijke praktijk onder de aandacht te brengen. De ontwerpers van de Federatie Wallonië-Brussel hebben altijd een prominente plaats gehad in dit programma.

De 21e eeuw ondergaat vele omwentelingen. Op alle niveaus: politiek, economisch, demografisch, sociaal, menselijk, cultureel, klimatologisch. De wereld kraakt, de maatschappij verandert. Als uitdrukking van de industrie en het menselijk denken weerspiegelt design onze levensstijl en zorgen. Het culturele belang ervan is gelegen in het feit dat het een samenleving op een bepaald moment onthult. Net als de archeologie weerspiegelt design de gewoonten en gebruiken, overtuigingen, technieken, veroveringen en de dagelijkse strijd van een beschaving.

Als waarnemer van de veranderingen in de geglobaliseerde wereld aan het begin van het derde millennium richt het CID haar aandacht op design dat zich richt op de problemen van zijn tijd. Verschillende assen staan centraal in de thema's van de tentoonstellingen: leefmilieu, vooruitziendheid en unieke praktijken.

MIMESIS. DAMIEN GERNAY

14.06 > 15.11.2026

Vrije hand voor Damien Gernay
Teksten: Sisse Bro
Scenografie: Damien Gernay

CID Grand-Hornu heeft het genoegen om *Mimesis* te presenteren, een solotentoonstelling van ontwerper Damien Gernay die een overzicht biedt van twee decennia werk waarin onderzoek rond natuur, materialiteit en vakmanschap centraal staat. Via hyperrealistische representaties en raadselachtige oppervlakken doet Gernay de kijker een ruimte ingaan waarin de perceptie heen en weer beweegt tussen het vertrouwelijke en het unheimliche.

Staren naar de glans en weerspiegeling op het golvende oppervlak van het diepe blauwe water van de zee. Wandelen door een bos waarin licht en duisternis de confrontatie aangaan, waarbij de vluchtige contouren en ondefinieerbare geluiden van de wildernis onthuld worden. Een oppervlak aanraken waarvan de oorsprong, stof en authenticiteit niet achterhaald kunnen worden. Dergelijke zintuigelijke momenten zijn alomtegenwoordig in de praktijk van Damien Gernay. Contact met zijn werk kan dus verwarring creëren, verbazen, intrigeren en een diepe indruk maken. Er zijn geen woorden nodig om de intuïtieve en raadselachtige indrukken die zijn werken oproepen te appreciëren.

Aristotelis stelde ooit dat mimesis (imitatie) een natuurlijke menselijke activiteit is en een manier om de wereld te begrijpen. Gernay observeert de werkelijkheid, speelt ze na en creëert ze opnieuw op al even nieuwsgierige en intelligente manieren. Hij creëert met een verscherpte waarneming van de wonderen van de natuur en een doorgedreven gevoeligheid voor de mogelijkheden van de hedendaagse technologie werken die tegelijk herkenbaar en verontrustend zijn. Ze roepen instinctief vragen op: Wat is dit? Is het echt? Hoe werd het gemaakt?

Hoewel het eindresultaat van Damien Gernay's werk erg mooi en vaak zelfs betoverend is, zijn de fasen van conceptualisering en vervaardiging absoluut een essentieel onderdeel van zijn ontwerppraktijk. Hij volgde een opleiding in industrieel ontwerp aan de École Supérieure des Arts (ESA) aan Saint-Luc in Doornik, die bekend staat om het ateliergerichte programma. Daar ontwikkelde hij zowel een conceptuele benadering als een pragmatische, materiaalgerichte methodologie, op het kruispunt van kunst en design.

Gernay groeide op in Frankrijk voordat hij zijn leven en praktijk verankerde in Brussel, België. In zijn atelier krijgen sommige werken, zoals de vazen in steengoed, direct onder zijn handen vorm. Andere worden dan weer geproduceerd in externe werkplaatsen, in samenwerking met gespecialiseerde ambachtslieden. Als vakman blijft Gernay erg betrokken bij het volledige productieproces.

Zijn creatieve benadering is gebaseerd op instinct en de zintuigelijke ervaring. Gernay gaat voort op een levendige verbeelding, een sterke nieuwsgierigheid en een verlangen om het potentieel van materialen te testen en te sturen. Zo drijft hij zijn werk tot het uiterste op het vlak van constructie, schaal en verfijning. Zijn proces ontplooit zich als een voortdurende dialoog tussen controle en toeval en blijft steeds gericht op de precieze esthetiek die hij voor ogen heeft.

Mimesis biedt een onderdompeling in het elementaire: vuur, water, lucht, steen en woud. Damien Gernay's poëtische gevoeligheid blijkt uit de manier waarop hij sporen van de tijd, beweging en het maakproces in elk werk vastlegt. De tentoonstelling nodigt de toeschouwer uit om aandachtiger te kijken, zijn waarneming in vraag te stellen en de ruimte waarin de werkelijkheid een andere voorstelling ervan ontmoet te ervaren.

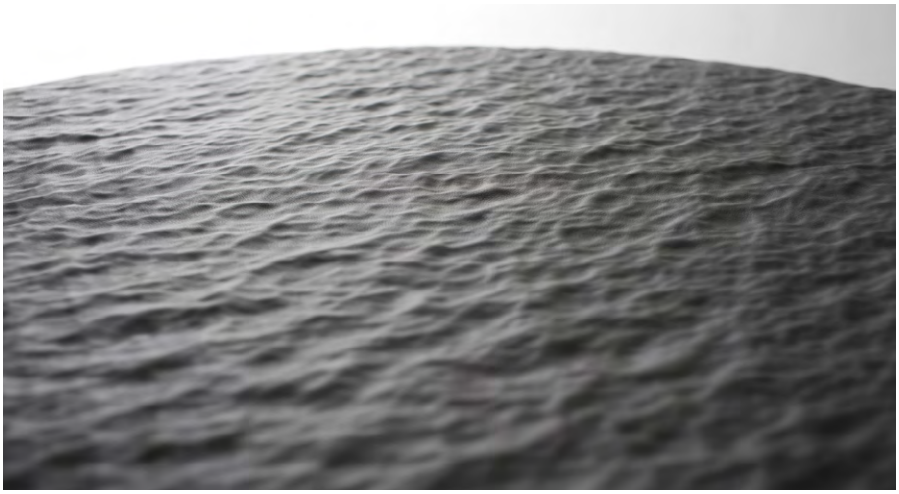

DAMIEN GERNAY
Mer Noire, tafel

© Damien Gernay

DAMIEN GERNAY
Glaz deep Blue, spiegel

© Damien Gernay

ALÉAS, PRATIQUES DE L'ADAPTATION

15.11.2026 > 18.04.2027

Curatoren / scenografen: Baptiste Meyniel & Nicolas Verschaeve

De tentoonstelling *Aléas, pratiques de l'adaptation* (Onvoorziene gebeurtenissen, aanpassingspraktijken), oorspronkelijk geproduceerd door JAD – Jardin des métiers d'art et du design in Sèvres, belicht creatieve en productieprocessen die inspelen op het onverwachte. Door hun verkenning van het thema en hun zorgvuldig samengestelde selectie nodigen curatoren Baptiste Meyniel en Nicolas Verschaeve ons uit om een scala aan actieve observaties van de wereld te ontdekken en het vermogen van ontwerpers te onthullen om zich voortdurend aan te passen aan de contexten waarin ze zich bevinden. Hoewel het begrip aléas onzekerheden impliceert die verband houden met toeval, wordt het hier begrepen als een reeks parameters die vakkundig worden beheerd.

De hier gepresenteerde objecten, gevangen in een web van aléas, komen voort uit een vorm van loslaten, die ogenschijnlijk in tegenspraak is met de academische methoden van ontwerpen. Het gaat om het vermogen van de makers om af te wijken van gevestigde plannen, om een scala aan actieve krachten in hun werk te integreren, om "mee te werken" in plaats van dogma's op te leggen.

Naast de objecten zelf, worden vooral de houdingen onthuld, bijna een filosofie, die aanzet tot het omgaan met een voortdurend veranderende wereld.

Tijdens de tentoonstelling zullen in de Grand-Hornu stapels steenkool door de muren stromen, een materiële energie die een van de belangrijkste stromen vormde tijdens de periode van activiteit in de Borinage-mijnen. De scenografie nodigt uit tot dwalen en onthult zowel de krachtvelden die een verzameling producten, objecten en artefacten hebben gevormd, als de fenomenen die deze zichtbaar maken. Deze krachten, van diverse aard, behoren tot de wetten van de kosmos, zoals zwaartekracht, magnetische velden en de baan van de zon; het zijn de intrinsieke wetten van materialen en hun eigenschappen; Beschikbaarheid verwijst naar reeds bestaande elementen in de omgeving van de ontwerpers, waardoor zij – in een wereld met eindige grondstoffen – gedwongen worden te werken met wat er al is.

ANDREA BRANZI
Stool, Limited edition
Courtesy Galerie Kreo

© foto Fabrice Gousset

SYBILLE BERGER
Big Cushion N°1, 2024

© foto Sybille Berger

DATA×DESIGN

18.04.2027 > 12.09.2027

Curatoren: David Bihanic et Benjamin Stoz
Scenografie: Benjamin Stoz
Visuele identiteit: David Bihanic

De tentoonstelling **Data×Design** onderzoekt hoe data een nieuw materiaal voor design zijn geworden. In een tijd waarin alles kan worden gemeten, geregistreerd, gemodelleerd of zelfs voorspeld, gebruikt design data om nieuwe beelden van de hedendaagse wereld te creëren, maar ook om het "verhaal" van dit onzichtbare veld van enorme informatievoorraden en kolkende stromen te vertellen en de vele ontsporingen ervan in vraag te stellen.

Een hele nieuwe generatie ontwerpers heeft zich dan ook deze data eigen gemaakt, niet alleen om ze te representeren of te visualiseren, maar ook om ze te vertalen naar materialen, objecten, structuren, bewegingen en zintuiglijke ervaringen. De gepresenteerde voorwerpen bevinden zich tussen algoritmische berekeningen en menselijke beslissingen en onderzoeken zowel de nieuwe ideeën rond schoonheid die uit data voortkomen als de culturele, sociale en politieke vraagstukken rond de “dataficatie” van de wereld.

Context
De gegevens die digitaal worden geproduceerd, gegenereerd en uitgewisseld, dringen nu door in alle aspecten van ons dagelijks leven: op het werk, thuis en in onze meest uiteenlopende vrijetijdsbestedingen. De hoeveelheid data die in gigantische datacenters worden opgeslagen, blijft toenemen en neemt proporties aan die we letterlijk niet kunnen vatten. De recente opmars van kunstmatige intelligentie draagt daar in hoge mate toe bij.

Hoewel data overal zijn, wordt dit niet vertaald in een waarneembare materialiteit. Data worden “massaal” genoemd, maar de opeenstapeling ervan blijft onzichtbaar. Ze circuleren onder onze ogen, op onze schermen, maar hebben strikt genomen geen enkele onderscheidende verschijningsvorm. Deze paradox ligt ten grondslag van een zeker onbehagen en wordt volgens verschillende onderzoekers en denkers gezien als een duidelijk teken van een tekort, zo niet al van een voelbaar gebrek in onze nieuwe digitale levens. Om dit gemis op een bepaalde manier op te vullen en een zintuiglijke uitdrukking van data mogelijk te maken (hier in esthetische en fenomenologische zin), hebben ontwerpers dit materiaal aangegrepen om het vorm en gestalte te geven, maar ook kleur, materie, structuur en textuur. Door vele expressievelden (zoals meubels, objecten, beeldhouwwerken, installaties en grafische representaties-visualisaties-materialisaties) te gebruiken, verrichten deze makers, als ware digitale ambachtslieden, een soort “vertalingen” of fysieke omzettingen van data, van digitale abstractie naar tastbare werkelijkheid. Het gaat om een artistieke veruitwendiging van data.

MATHIEU LEHANNEUR,
State of the world

© Mathieu Lehanneur

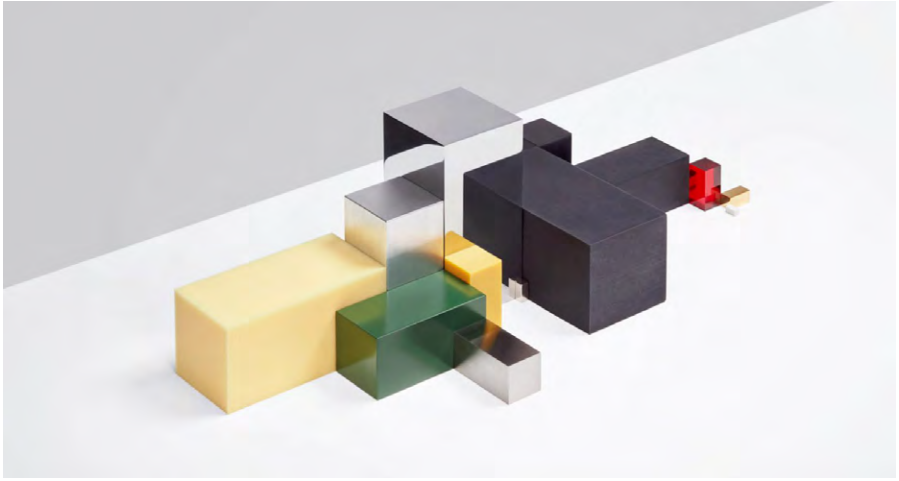

DRIFT STUDIO
Materialism, Hollandse fiets

© Drift Studio

KRJST

10.10.2027 > april 2028

Curator: Jean-Marc Dimanche

Krjst Studio, dat vandaag een succesvolle internationale groei kent, werd opgericht door twee voormalige studentes van de opleiding Modeontwerp en -creatie. Justine de Moriam. deed een stage fotografie, terwijl Erika Schillebeeckx stage liep in een beeldhouwatelier. Ze studeerden af in 2011. In 2012 brachten ze samen verschillende couturecollecties uit, geinspireerd door de tegenstelling tussen twee culturen: die van een zwijgende meerderheid en die van een actieve en luidruchtige minderheid. Deze collecties leverden hen meteen de erkenning op van verschillende grote modehuizen. Nadat ze werden uitgedaagd om zich door middel van textiel te verdiepen in andere vormen van expressie (wandtapijten, architectuur, meubilair...), besloten ze zich los te maken van elke vorm van typologie om hun kunst vrij te laten spreken. Hun handgeweven, jacquard en geborduurde werken zijn getuigenissen van een collectief geheugen, van een tijdperk, de verhalen, het verleden, de mythologie.n en de verbeelding ervan. Door de tijd te nemen voor het creatieve proces, wordt Krjst zich bewust van tijd als een ruimte van zowel verandering als continu.teit, een ruimte van verzoening tussen traditionele en ceremoni.le, experimentele en hedendaagse technieken.

Onder curatorschap van Jean-Marc Dimanche worden de textielwerken van de studio in dialoog gebracht met stukken die dezelfde thema's verkennen, waardoor technieken en benaderingen rond gemeenschappelijke onderwerpen met elkaar worden vergeleken.

© foto Stan Huaux

IMAGINE - MINING HISTORY RE-IMAGINED

21.11.2027 > 20.01.2028

Een fotografisch en artistiek project van Indra Laenens gewijd aan de volledige geschiedenis van de Belgische mijnbouw.
Een productie van de vzw Het Vervolg, in samenwerking met alle mijnsites in België.

Op 1 juli 2027 viert de erkenning van het Belgische mijnbouwpatrimonium door UNESCO zijn 15e verjaardag. Op 1 juli 2012 werden namelijk vier Waalse mijnsites opgenomen op de Werelderfgoedlijst: Blegny-Mine, Bois-du-Luc, Bois du Cazier en Grand-Hornu, elk met hun eigen specifieke kenmerken.

Aan de andere kant van de taalgrens vormt ook het Limburgse mijnbouwpatrimonium een belangrijk onderdeel van de Belgische industriële geschiedenis. Al in 1993 en 1994, kort na de sluiting van de kolenmijnen, heeft de Vlaamse regering een representatief geheel van mijnbouwgebouwen en -installaties, van Beringen tot Eisden, aangemerkt als beschermde monumenten. De meeste van deze locaties zijn sindsdien gerestaureerd. De mijnbouw in Limburg vormt een direct verlengstuk van de ontwikkeling van de Waalse mijnbekkens. Technologieën, investeringen, immigratie, maatschappelijke ontwikkeling: de mijnbouwgeschiedenis van Wallonië en Limburg is nauw met elkaar verweven..

De wil om partnerschappen op te bouwen tussen Vlaamse en Waalse locaties heeft geleid tot een rondreizend tentoonstellingsproject rond een gemeenschappelijk erfgoedverhaal. IMAGINE – Mining History Re-Imagined is een fototentoonstelling waarin fotografe Indra Laenens twee eeuwen steenkoolgeschiedenis nieuw leven inblaast dankzij uitgebreid onderzoek in fotoarchieven. Op basis van authentieke decors, gebouwen en collecties die in musea bewaard worden, herschept hij historische taferelen in de vorm van hedendaagse fotografische composities. De ondertitel Mining History Re-Imagined drukt deze wil uit om de herinnering aan generaties mijnwerkers met allerlei achtergronden, die zich eerst in Wallonië en vervolgens in Limburg vestigden, getrouw weer te geven. Met respect voor de historische feiten voegt de kunstenaar er ook zijn persoonlijke visie aan toe en herschept hij, wanneer er geen archiefmateriaal beschikbaar is, beelden die hadden kunnen bestaan.

Met deze aanpak willen de partners de dynamiek van erkenning, die door de vier Waalse UNESCO-sites wordt gedragen, uitbreiden naar het Limburgse mijnbouwpatrimonium.

De tentoonstelling *IMAGINE* zal in wereldpremière te zien zijn in C-Mine (Genk) ter gelegenheid van de Sint-Barbarafeesten van 2026. Daarna gaat de tentoonstelling een jaar lang op tournee door Wallonië, om in 2028 terug te keren naar Limburg, waarmee de reis van dit gezamenlijke geheugen symbolisch wordt afgerond.

Bij de tentoonstelling verschijnt een meertalig boek met dezelfde titel. Het boek bevat grote zwart-witfoto's die bijna twee eeuwen geschiedenis bestrijken en heeft als doel de plaatsen, vrouwen en mannen die de Belgische mijnbouwgeschiedenis hebben gevormd opnieuw met elkaar te verbinden en te laten zien hoezeer dit erfgoed ook vandaag de dag nog betekenis draagt.

© Indra Laenens

SOUNDSHAPES

Januari 2028 > Mei 2028

Curatoren: Giovanna Massoni, Nicoletta Murialdo, Lorenzo Palmeri

De aanwezigheid of afwezigheid van geluid is een fysische, filosofische en ontwerpkundige kwestie. Op het snijvlak van verschillende kennisgebieden, onderzoek en experimenten, tussen subjectiviteit en objectiviteit, biedt het ontwerpveld ruimte voor de studie van geluid, de vormgeving ervan, de beleving ervan en de waarneming ervan.

Is geluid een object of een gebeurtenis? Het pluralisme van dit fenomeen ligt in de diversiteit van de ervaring die ieder van ons ermee heeft: geluid is iets dat we 'in onze oren horen', of dat we 'waarnemen in het object dat het voortbrengt', of dat zich voordoet als een 'verandering in de omgeving'. Het is onze relatie met de kunstmatige, technologische of natuurlijke vormen van geluid die we zullen proberen te beschrijven. Geluid en de beleving ervan staan steeds meer centraal in het bewustzijn en het werk van ontwerpers, kunstenaars en bedrijven. Het akoestische fenomeen beïnvloedt ons dagelijks leven diepgaand, op een constante en vaak onbewuste manier. Ieder van ons ervaart en genereert zijn eigen geluidslandschap en doorkruist er een veelheid van.

De tentoonstelling *Soundshapes* heeft tot doel de balans op te maken, visies op het heden en de toekomst van onze relatie met geluid te verzamelen, te beschrijven en weer te geven, aan de hand van een overzicht van het onderzoek naar hedendaags design. Geluid kan verschillende vormen aannemen, maar het kan ook emoties, omgevingen en gemeenschappen tot leven brengen. Zo zullen we enerzijds ingaan op de manier waarop geluid, lawaai en stilte het resultaat zijn van handelingen en verschijnselen – menselijk of natuurlijk – die hun intensiteit, aangenaamheid en waarneembaarheid bepalen. Anderzijds zullen we bekijken hoe de fysica van geluidsgolven emoties, artefacten en ruimtes beïnvloedt en vormgeeft. De vormen van geluid, of ze nu deel uitmaken van het levende systeem of het resultaat zijn van onderzoek op het gebied van design en technologie, omvatten een hoger niveau: muziek, de kunst om geluiden in tijd en ruimte te ordenen.

De tentoonstelling brengt getuigenissen, producten en artefacten, installaties, ervaringen en onderzoeken samen die in de afgelopen tien jaar zijn ontwikkeld, met bijdragen van ontwerpers, architecten, bedrijven, kunstenaars en onderzoekers, die op experimentele wijze worden gepresenteerd voor een publiek van alle leeftijden. Het parcours van de tentoonstelling volgt thematische lijnen die tot doel hebben de complexiteit van het thema toegankelijk te maken en nieuwe interpretaties en onderzoeksideeën aan te reiken op het gebied van design, architectuur en geluidskunst.

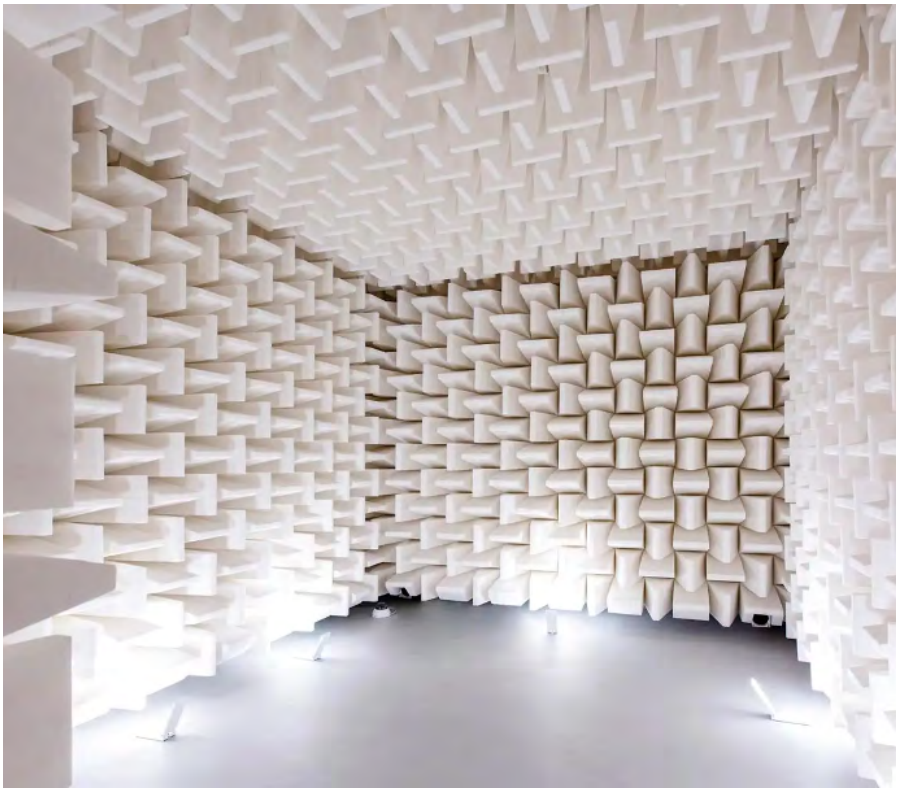

© Caimi OPEN LAB

EXTRA MUROS TENTOONSTELLING

Villa Cavrois, Frankrijk

MODERNE AU FUTUR
September 2027 > Januari 2028

Op uitnodiging van Villa Cavrois om een gezamenlijk project te ontwikkelen dat de geschiedenis van hun respectieve erfgoederen met elkaar verbindt, presenteert het CID – centrum voor innovatie en design in Grand-Hornu – een selectie van 30 voorwerpen uit de collectie van de provincie Henegouwen, aan de hand van een fictief verhaal dat de familie Cavrois naar de 21e eeuw projecteert.

Of het nu gaat om een particulier initiatief of om een initiatief van een culturele instelling, het verzamelen vereist het creëren van een samenhangend geheel waarin elk element een plaats inneemt die het betekenis geeft in relatie tot het geheel. Meestal is een collectie opgebouwd rond verschillende thema's, die bewust zijn gekozen of op een meer organische manier zijn ontstaan. De factoren die bepalend zijn voor de visie van de verzamelaar of de instelling veranderen voortdurend in de loop van de tijd en afhankelijk van de historische context.

Er moet meteen worden vermeld dat de collectie die door het CID wordt beheerd, eigendom is van de provincie Henegouwen. Vanaf het einde van de jaren 80, onder impuls van François Foulon, die tot 2012 directrice van de instelling was, „is de collectie in de loop der tijd en door de designtentoonstellingen in Le Grand-Hornu op empirische wijze tot stand gekomen. Ze bestaat uit stukken die bewust zijn aangekocht met het oog op conservering, uit kleine of grote series, uit unieke stukken of prototypes die speciaal voor tentoonstellingen zijn vervaardigd, en uit enkele schenkingen van ontwerpers."[1] Het aankoopproces ging dus altijd gepaard met de programmering van de tentoonstellingen, ter ondersteuning van de geselecteerde ontwerpers, en vormde zo beetje bij beetje een archief van de culturele activiteiten van het CID.

Sinds een vijftiental jaar richten de aankopen zich – in navolging van de ontwikkelingen en omwentelingen in de wereld en door in te spelen op belangrijke maatschappelijke verschijnselen – op onderzoek en objecten die meer te maken hebben met het creatieve proces dan met het voltooide object. Deze collectiestukken sluiten aan bij een programma dat aandacht heeft voor nieuwe instrumenten, innovatieve methoden en de kruisbestuiving van projecten, bedacht door een generatie ontwerpers die veel meer begaan is met het heruitvinden van processen die mens en milieu respecteren dan met het ontwerpen van een nieuwe stoel. In 2026 telt de collectie 700 stukken van verschillende typen (meubels, verlichting, vazen en andere objecten). Deze objecten kunnen het

1 *Collections Connections*, collectief werk onder redactie van Françoise Foulon, Stichintg Kunstboek, 2007. Blz. 4.

resultaat zijn van ambachtelijke of industriële productie, of een kruising zijn tussen verschillende disciplines. Deze bescheiden maar unieke collectie, die wordt bewaard in de depots van de provincie Henegouwen, vertelt het verhaal van een centrum gewijd aan design dat is opgebouwd met respect voor en in het verlengde van het industriële verleden van de voormalige kolenmijn van Grand-Hornu, die als decor fungeert. Een locatie die al sinds de 19e eeuw bekendstaat om haar vermogen tot innovatie, zowel op technologisch als op stedenbouwkundig en sociaal vlak.

Bij de bouw van de Villa Cavrois, begin jaren '30, beschouwde Mallet-Stevens zijn ontwerpen als totale kunstwerken, die aansloten bij de Bauhaus-beweging en in het verlengde lagen van eerdere stromingen (zoals Arts & Crafts, Art Nouveau, Jugendstil...) waarin het architectonische ontwerp als een geheel werd benaderd en tot in het kleinste detail werd doordacht. Meubilair, inrichting, tapijten, beslag, accessoires... alles wordt ontworpen als onderdeel van een geheel, van een *gezamkunstwerk*. In 2022 heeft het Centre des monuments nationaux zich ten doel gesteld het meubilair uit die tijd op te sporen en de inrichting van de villa zo authentiek mogelijk te herstellen. Maar wat zou er gebeuren als Paul Cavrois zelf vandaag de dag zijn huis zou moeten inrichten, uitrusten en decoreren? Laten we ons eens voorstellen... Een fictief verhaal: de industrieel en zijn gezin worden door de tijd gekatapulteerd en belanden in 2026, binnen de muren van hun respectabele woning. Welke meubels zouden ze vandaag de dag kiezen? Als scherpzinnige waarnemers van de huidige productiepraktijken, bezorgd om hun milieu en de klimaatuitdagingen, naar welke aankopen zouden ze dan neigen om hun huis in te richten? Ze blijven gepassioneerd door technologische en industriële innovatie, maar hebben steeds meer oog voor ambachtelijke en transdisciplinaire benaderingen van het object. Naar welke ontwerpers, fabrikanten of uitgevers zouden zij zich wenden in een tijdperk waarin interieurs worden gevuld met gevarieerde, uiteenlopende creaties, waarin stijlen en herkomst met elkaar worden vermengd? Uit de collectie van het Grand-Hornu zijn dertig objecten geselecteerd, alsof ze door deze familie waren uitgekozen op basis van de uitdagingen en zorgen van onze tijd, en deze zullen in de villa worden geïntegreerd, in dialoog met het meubilair en de architectuur van Mallet Stevens. Om de bezoeker door dit opnieuw uitgevonden universum te begeleiden, heeft Villa Cavrois een auteur uitgenodigd om een fictief verhaal te bedenken over het leven van een familie die in Croix aankomt

en eigenaar wordt van dit imposante landhuis. Huishoudelijke voorwerpen zijn niet alleen getuigen van een tijdperk, maar ook onderscheidende kenmerken, trofeeën die een bepaalde status verlenen of gewoonweg voorwerpen met emotionele waarde. Net als in 'Op zoek naar de verloren tijd', 'Het leven, een handleiding' of 'De dingen', projecteren de hoofdpersonen zichzelf op de voorwerpen om hen heen of zien ze zichzelf daarin weerspiegeld, waardoor deze voorwerpen een bijzondere en steeds vernieuwde betekenis krijgen.

© foto Villa Cavrois

PATRICIA URQUIOLA
sestiere, vaas, 2022

© foto Caroline Dethier

STUDIO ÉLÉMENTAIRES
Tea Party, 2023

© foto Stan Huaux & Jeremy Marchant

Province de Hainaut
centre d'innovation et de design au Grand-Hornu
Une asbl de la Province de Hainaut

CID - CENTRUM VOOR INNOVATIE EN DESIGN in Grand-Hornu
Site du Grand-Hornu
Rue Sainte-Louise 82
B-7301 Hornu

+32 (0)65 65 21 21
accueil.site@grand-hornu.be

www.cid-grand-hornu.be
cidgrandhornu
cidgrandhornu

DIRECTRICE
Marie Pok

COMMUNICATIEDIENST
Massimo Di Emidio
+32 (0)65 61 39 11
massimo.di_emidio@hainaut.be

PERSCONTACT
Sophie Carrée PR
Foto's: sophiecarree.be/press
+32 (0)2 346 05 00
press@sophiecarree.be
www.sophiecarree.com

OPENINGSUREN
Dagelijks van 10 tot 18 uur, behalve op maandag.
De site van Grand-Hornu is gesloten op 24, 25, 31 december en 01 januari.

De administratieve diensten zijn elke werkdag bereikbaar van 8.00 tot 16.30 uur.

OPENINGSUREN
- Combiticket Site du Grand-Hornu / CID / MACS: 12 €
- Reductietarief: 2 of 6 €
- Groepstarief (maximum 15 pers.): 6 €
- Schoolgroepen: 2 €
- Gratis voor kinderen onder 6 jaar
- Gratis toegang de eerste zondag van de maand
- Audio-gids om de historische site te ontdekken (FR / NL / DUITS / ENG / IT / SP): 3 €

Gratis rondleiding voor individuele bezoekers
- van dinsdag tot en met zaterdag om 11.00 uur voor het historische complex, om 15.30 uur voor de designtentoonstelling
- op zondag om 15.00 uur voor het historische complex, om 16.30 uur voor de designtentoonstelling

RESERVERINGEN
Rondleidingen (op reservering) door de tentoonstellingen en/of de historische locatie (FR / NL / DE / EN).
+32 (0)65 61 39 02
reservations@grand-hornu.be

RESTAURATION
Restaurant Rizom, onder leiding van chef-kok Olivier De Vriendt, voormalig souschef van chef-kok Sang Hoon Degeimbre bij L'Air du Temps, biedt een keuken die verschillende culturen met elkaar verbindt.

info@rizom.be
www.rizom.be
+32 (0)65 61 38 76

De vzw CID - centrum voor innovatie en design in Grand-Hornu is gesubsidieerd door de Provincie Henegouwen.
Met de steun van Federatie Wallonië-Brussel - sectie beeldende kunsten.

FÉDÉRATION WALLONIE-BRUXELLES
UNESCO
La 1ère
La Libre
rtbf.be